

[Lykketoft]

Til gengæld sørger skatteministeren for i sin omsorg for retssikkerheden, at der bliver så sen en ikrafttræden, at dygtige skattespekulanter kan nå at undslippe afgiften.

Socialdemokratiets holdning er klar. Vi vil hverken aktivt eller passivt hjælpe regeringen igennem med denne perspektivløse og dårligt udformede afgift for en 2-årig periode. Vi ønsker en realrentebeskatning besluttet nu og i kraft fra 1984. Hvis regeringen vil tale med os om den varige løsning, vil vi overveje formueafgiften som en 1-årig ordning, ellers ikke.

Gammelgaard (KF):

Regeringen har fremsat dette lovforslag om en midlertidig formueafgift på pensionskapitaler af tre hovedårsager.

For det første: landet er blevet bragt i en katastrofal økonomisk situation. Derfor er det ud over de omfattende offentlige besparelser og den stramme indkomspolitik nødvendigt, at midlerne i pensionskasser, forsikringsselskaber m.v. og skattebegünstigede pensionsopsparingskonti i banker og sparekasser bidrager til nedbringelse af underskuddet på statsfinanserne med 4 mia kr. i 1983 og et lidt større beløb i 1984.

For det andet: pensionsopsparingsens realværdi skal bevares, og det sker gennem den bekæmpelse af inflationen, som regeringens økonomiske politik, herunder den midlertidige formueafgift, er udtryk for.

For det tredje: efterstom regeringens indkomtpolitiske foranstaltninger også omfatter tjenestemændenes pensioner, er det rimeligt, at andre pensionsordninger ligeledes bidrager til den økonomiske sanering.

Konkret udgør afgiften i hvert af årene 2,5 pct. af en række kapitaler, der er opsamlet i pensionsejemed. De aktuelle pensioner vil blive friholdt for afgift. For de pensioner, der bliver aktuelle efter 31. december 1982, vil afgiften nedsætte forsikrings- og pensionsydelse. De alderspensioner, der udbetales i 1983, vil således blive nedsat med ca. 2,3 pct., og de pensioner, der udbetales i 1984, vil blive ca. 4,5 pct. mindre, end hvis der ikke skulle betales afgift.

Når ydelserne nedsættes med en procent, der er lavere end afgiftssatsen, skyldes det, at forrentningen af afgiftsbeløbet i perioden mellem statutidspunktet, 31. december, og

betalingstidspunktet, 15. juli det følgende år, tilfalder kontraktshaveren. For pensioner, der først kommer til udbetaling i 1985 eller senere, vil nedsættelsen normalt blive mindre end de nævnte ca. 4,5 pct., fordi afgiften ikke belaster den del af pensionsydelsen, der hidrører fra beløb, der er indbetalt efter 31. december 1983. Der er med andre ord generelt tale om en lille nedsættelse af den meget høje forrentning, disse pensionsformuer i øjeblikket opnår. Afgiftens indflydelse på størrelsen af de ydelser, der til sin tid kommer til udbetaling, vil således være meget begrænset. Dette fremgår også tydeligt af eksemplerne i lovforslagets bemærkninger.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med regeringens andre inflationsdæmpende foranstaltninger. Lykkes det at nedbringe inflationstakten i 1983 og 1984 med 2,5 procentpoint – og det tyder alt på – vil købekraften af pensionsydelse ved udgangen af 1984 være af samme størrelse som i en situation uden formueafgift. Regeringens inflationsbekæmpende politik, hvoraf den midlertidige formueafgift er en del, kommer pensionssparerne til gode.

Regeringen foreslår en midlertidig, overskuelig og enkel afgift, og det er således noget helt andet, der her forelås, end det, den tidligere regering ville. Den ville gennem en renteskat skaffe sig en ny permanent skattekilde.

Den antiinflationspolitik, regeringen fører, er til fordel for pensionssparerne, og som et yderligere led i inflationsbekæmpelsen foreslår regeringen denne midlertidige afgift, der er af en sådan størrelsesorden og med sådanne virkninger, at det sikres, at pensionsopsparingen bevarer sin tiltrækningskraft for den enkelte og sin centrale placering i hele samfundsøkonomien.

Anders Poulsen (V):

Venstres folketingsgruppe anser ikke dette lovforslag om en midlertidig afgift af pensionskapitaler som noget egentligt ønskværdigt forslag, men de samfundsøkonomiske kendsgerninger gør det til et nødvendigt forslag. Det er nødvendigt først og fremmest af hensyn til den statsfinansielle virkning, nemlig omkring 9 mia kr. i 1983 og 1984. Dertil kommer, at en reduktion af pensionsopsparingernes forbrugsværdi vil være et naturligt